

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka s tožbo na podlagi člena 263 PDEU predlaga razglasitev ničnosti Sklepa Komisije C(2010) 4754 z dne 13. julija 2010, ki je bil Irski vročen v obliki dopisa, s katerim je bila zavrnjena zahteva za povečanje zmogljivosti novega ribiškega plovila Niamh Eoghan, in ki je bil sprejet za nadomestitev odločitve o tej zahtevi iz Odločbe Komisije št. 2003/245 z dne 4. aprila 2003 o zahtevah, ki jih je prejela Komisija, za povečanje ciljev VUP IV zaradi izboljšav glede varnosti, pomorske navigacije, higiene, kakovosti proizvodov in delovnih pogojev za plovila, katerih skupna dolžina znaša več kot 12 metrov (UL 2003, L 90, str. 48), ki je bila v delu, ki se nanaša na tožečo stranko, razglašena za nično s sodbo Splošnega sodišča z dne 13. junija 2006 v združenih zadevah Boyle in drugi proti Komisiji, od T-218/03 do T-240/06 (ZOdI. str. II-1699).

Tožeča stranka v podporo tožbi navaja naslednje tožbene razloge.

Prvič, tožeča stranka trdi, da je tožena stranka ravnala brez pravne podlage. Člen 4(2) Odločbe Sveta št. 97/413/ES z dne 26. junija 1997 o ciljih in podrobnih pravilih za prestrukturiranje ribiškega sektorja Skupnosti za obdobje od 1. januarja 1997 do 31. decembra 2001, da bi se doseglo trajno ravnovesje med viri in njihovim izkoriščanjem (UL 1997, L 175, str 27), še naprej zagotavlja ustrezno pravno podlago za izpodbijani sklep in zato Komisija domnevno ni imela pravne podlage za sprejetje sklepa kot *ad hoc* sklepa.

Drugič, tožeča stranka trdi, da je Komisija storila bistveno kršitev postopka. Navaja, da bi bilo treba izpodbijani sklep v skladu z Odločbo Sveta 97/413/ES sprejeti v skladu s postopkom upravljalnega odbora in da je Komisija s tem, da se je odločila za sprejetje sklepa kot *ad hoc* sklepa, storila bistveno kršitev postopka.

Tretjič, tožeča stranka trdi, da je Komisija z napačno razlago člena 4(2) Odločbe Sveta št. 97/413/ES prekoračila pooblastila, zlasti s tem, da se je oprla na neupoštevna merila in da ni upoštevala opredelitve „ribolovnega napora“ iz Odločbe Sveta št. 97/413/ES in iz ribiške zakonodaje Skupnosti, ki se je uporabljala v času zahteve tožeče stranke za varno tonažo iz decembra 2001.

Poleg tega tožeča stranka trdi, da izpodbijani sklep vsebuje več očitnih napak pri oceni zahteve tožeče stranke za varno tonažo. Navaja, da je odločitev Komisije, da zavrne zahtevo tožeče stranke zaradi uporabe nadomestne zmogljivosti več manjših

plovil za Niamh Eoghan, kar pomeni, da se celotna zmogljivost polivalentnega segmenta irske flote ob registraciji tega plovila ni povečala, neutemeljena.

Nazadnje tožeča stranka trdi, da je Komisija kršila njeno pravico do tega, da je deležna dobrega upravljanja. Navaja, da zavrnitev Komisije, da meritorno obravnava njeno zahtevo pomeni kršitev obveznosti Komisije iz člena 41 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, zlasti pravice tožeče stranke, da se njena zahteva na podlagi člena 4(2) Odločbe Sveta št. 97/413/ES obravnava „pravično in v razumnem roku“.

Tožba, vložena 27. septembra 2010 – Murphy proti Komisiji

(Zadeva T-467/10)

(2010/C 328/76)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Larry Murphy (Castletownbere, Irsko) (zastopniki: A. Collins SC, N. Travers, Barrister in D. Barry, Solicitor)

Tožena stranka: Evropska Komisija

Predlog tožeče stranke

— za ničnega naj se razglasi Sklep Komisije C(2010) 4753 z dne 13. julija 2010, ki je bil Irski vročen v obliki dopisa, s katerim je bila zavrnjena zahteva za povečanje zmogljivosti novega plovila s pelagičnimi vlečnimi mrežami, ki bi nadomestilo MFV Menhaden, in ki je bil sprejet za nadomestitev odločitve o tej zahtevi iz Odločbe Komisije št. 2003/245 z dne 4. aprila 2003 o zahtevah, ki jih je prejela Komisija, za povečanje ciljev VUP IV zaradi izboljšav glede varnosti, pomorske navigacije, higiene, kakovosti proizvodov in delovnih pogojev za plovila, katerih skupna dolžina znaša več kot 12 metrov (UL 2003, L 90, str. 48), ki je bila v delu, ki se nanaša na tožečo stranko, razglašena za nično s sodbo Sodišča z dne 17. aprila 2008 v združenih zadevah Flaherty in drugi proti Komisiji, C-373/06 P, C-379/06 P in C-382/06 P (ZOdI. str. I-2649); in

— toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka s tožbo na podlagi člena 263 PDEU predlaga razglasitev ničnosti Sklepa Komisije C(2010) 4753 z dne 13. julija 2010, ki je bil Irski vročen v obliki dopisa, s katerim je bila zavrnjena zahteva za povečanje zmogljivosti novega plovila s pelagičnimi vlečnimi mrežami, ki bi nadomestilo MFV Menhaden, in ki je bil sprejet za nadomestitev odločitve o tej zahtevi iz Odločbe Komisije št. 2003/245 z dne 4. aprila 2003 o zahtevah, ki jih je prejela Komisija, za povečanje ciljev VUP IV zaradi izboljšav glede varnosti, pomorske navigacije, higiene, kakovosti proizvodov in delovnih pogojev za plovila, katerih skupna dolžina znaša več kot 12 metrov (UL 2003, L 90, str. 48), ki je bila v delu, ki se nanaša na tožečo stranko, razglašena za nično s sodbo Sodišča z dne 17. aprila 2008 v združenih zadevah Flaherty in drugi proti Komisiji, C-373/06 P, C-379/06 P in C-382/06 P (ZOdl. str. I-2649).

Tožeča stranka v podporo tožbi navaja naslednje tožbene razloge.

Prvič, tožeča stranka trdi, da je tožena stranka ravnala brez pravne podlage. Člen 4(2) Odločbe Sveta št. 97/413/ES z dne 26. junija 1997 o ciljih in podrobnih pravilih za prestrukturiranje ribiškega sektorja Skupnosti za obdobje od 1. januarja 1997 do 31. decembra 2001, da bi se doseglo trajno ravnovesje med viri in njihovim izkoriščanjem (UL 1997, L 175, str. 27), še naprej zagotavlja ustrezno pravno podlago za izpodbijani sklep in zato Komisija domnevno ni imela pravne podlage za sprejetje sklepa kot *ad hoc* sklepa.

Drugič, tožeča stranka trdi, da je Komisija storila bistveno kršitev postopka. Navaja, da bi bilo treba izpodbijani sklep v skladu s Odločbo Sveta 97/413/ES sprejeti v skladu s postopkom upravljalnega odbora in da je Komisija s tem, da se je odločila za sprejetje sklepa kot *ad hoc* sklepa, storila bistveno kršitev postopka.

Tretjič, tožeča stranka trdi, da je Komisija z napačno razlago člena 4(2) Odločbe Sveta št. 97/413/ES prekoračila pooblastila, zlasti s tem, da se je oprla na neupoštevna merila in da ni upoštevala opredelitve „ribolovnega navora“ iz Odločbe Sveta št. 97/413/ES in iz ribiške zakonodaje Skupnosti, ki se je uporabljala v času zahteve tožeče stranke za varno tonažo iz decembra 2001.

Poleg tega tožeča stranka trdi, da izpodbijani sklep vsebuje več očitnih napak pri presoji zahteve tožeče stranke za varno tonažo. Navaja, da je odločitev Komisije, da zavrne zahtevo tožeče stranke zaradi večje prostornine pod glavnim krovom predlaganega novega plovila v primerjavi z Menhaden, očitno napačna, tako kot je napačna tudi njena predpostavka, da bo „ribolovni napor“ predlaganega novega plovila večji od ribolovnega navora Menhaden.

Nazadnje tožeča stranka trdi, da je Komisija kršila pravico do enakega obravnavanja. Navaja, da zavrnitev zahteve zaradi večje prostornine pod glavnim krovom predlaganega novega plovila

predstavlja očitno različno obravnavanje, ki pomeni nedovoljeno diskriminacijo tožeče stranke glede na popolnoma drugačen pristop pri obravnavi nekaterih zahtev za dodatno varno tonažo, katerim je bilo ugodeno z Odločbo Komisije št. 2003/245, kakor tudi v zvezi z eno izmed zahtev, ki je bila sprva s to odločbo zavrnjena, nato pa odobrena s Sklepom Komisije C(2010) 4765 z dne 13. julija 2010.

Tožba, vložena 4. oktobra 2010 – Portugalska proti Komisiji

(Zadeva T-475/10)

(2010/C 328/77)

Jezik postopka: portugalsščina

Stranki

Tožeča stranka: Portugalska republika (zastopniki: L. Inez Fernandes, zastopnik, skupaj s C. Botelhom Monizom in P. Gouveio e Melom, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlog tožeče stranke

— Za ničn naj se razglasi Sklep Komisije C(2010) 4891 konč. z dne 20. julija 2010 v zvezi z davkom podobno datjtvijo za promocijo vina, ki jo pobira Portugalska – post. C-43/2004 (prej NN 38/2003);

podredno,

— za nična naj se razglasita sedmi in deveti pogoj iz člena 3(2) Sklepa;

in v obeh primerih

— naj se Evropski komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

(a) Napačna uporaba prava s kršitvijo člena 107(1) Pogodbe glede opredelitve dela prihodkov od datjtvje za promocijo, namenjene financiranju podpore promociji in oglaševanju vina v skladu z uredbo-zakonom št. 119/97 z dne 15. maja 1997, za državna sredstva;

(b) napačna uporaba prava s kršitvijo členov 107(1) in 296 Pogodbe ter Uredbe Komisije (ES) št. 1860/2004 (¹), ker je Komisija opredelila podporo za promocijo in oglaševanje vina kot državno pomoč, ne da bi proučila, ali ta podpora lahko omeji konkurenco na trgu in ali ne bi mogla pomeniti *de minimis* pomoči;